

la veu de Benicarló

de Benicarló

FESTES 2012

250 ACTES POPULARS

CADA SETMANA
AL TEU QUIOSQUÍ

la veu

de Benicarló info

COMERÇOS DE BENICARLÓ OBRIN LA GUERRA DE LA BROSSA

250 ACTES POPULARS

SENSE GRANS DESPESES, A BENICARLÓ CELEBRAREM LES FESTES PATRONALS

text REDACCIÓ

A mitjans mes de juliol, Benicarló inicia una lenta però palpable transformació urbana. Una sèrie d'elements i arquitectures efímeres comencen a prendre els carrers, distorsionant el seu perfil habitual.

Per als ulls profans aquests escenaris, barreres o nous focus de llum desfiguren la tranquil·la realitat de la ciutat. Però per als benicarlandos i les benicarlandas, signifiquen que ha començat el compte enrere. És molt complicat coordinar i preparar els

ve de la pàgina anterior

carrers de la població per acollir més de 250 actes a l'aire lliure, que es desenvoluparan en diferents escenaris per a honorar als patrons San Bartomeu i Santa Maria de la Mar, els copatrons, Sant Abdó i Sant Senén. La Brigada d'Obres es multiplica intentant prevenir les possibles necessitats de les entitats que col·laboren amb la Comissió de Festes aportant la realització d'actes durant els deu dies que duraran els festejos.

Així, les celebracions comencen oficialment amb la Crida de la Reina de les Festes, Marta Ferrer i el llançament del coet anunciador de les festes. Seran les penyes els elements més actius de l'acte, aportant les típiques xarangues les que animaran l'ambient i proporcionaran les primeres notes musicals dels diversos i variats estils que sonaran durant els deu dies de celebracions. I és que, malgrat la retallada en el pressupost que suposarà un 20% menys de l'invertit en l'edició de l'any passat, "hem intentat fer unes festes més socials, més dedicades a la gent i fugint de grans esdeveniments", destacava Álvaro París, regidor de Festes. Desapareixen per això els concerts de grans figures del panorama musical actual pel seu elevat cost i es potencien altres que, a nivell popular, compten amb més acceptació, com la recuperada Volta a Peu pel terme o els festejos taurins.

Cal tenir en compte que, a més dels actes organitzats per la pròpia comissió, el programa es nodreix bàsicament dels que les nombroses entitats del municipi realitzen per aquestes dates. Així, és possible trobar propostes culturals, esportives, lúdiques i festives dirigides a tot tipus de públic, des de les vuit del matí fins a les sis de la matinada. Però organitzar un programa, que té com repte celebrar 250 actes en deu dies, és tasca àrdua per a la comissió. I intentar que les queixes dels ciutadans pel solapament d'actes a la mateixa hora, molt complicat. Per això

un dels principals reptes d'enguany per als organitzadors és fer el possible perquè això no ocorra "i

encara que sabem que és impossible, almenys s'ha intentat que els més populars no coincidisquen amb entre

**ve de la pàgina
anterior**

ells", va assegurar Raúl García, president de la Comissió de Festes. El tancament de 50 caps de bestiar, el multitudinari sopar de Pa i Porta, i els dos balls de Gala en homenatge a la Reina i a les Persones Destacades, seran algunes de les activitats programades. I en lloc d'un gran concert haurà un d'homenatge a Queen que duu per nom "Déu salve a la reina". A

més se celebraran revetlles populars tots els dies en diferents punts de la ciutat, una actitud que també es manté en el cas dels espectacles infantils, que "tornaran a repetir-se donada la gran acollida de públic que tenen". En total, la comissió de festes compta amb un pressupost de 180.000 euros, a repartir entre els actes festius pròpiament dits i els taurins.

Marta Ferrer, reina de les Festes, representarà a la Penya Taurina Sol y

Sombra, amb la particularitat que ella i la seua Dama Jennifer Santillán, són les úniques que van accedir al càrrec a través de l'habitual sistema de rotació entre les entitats del municipi. A causa de la conjuntura econòmica, una després d'una altra van denegar la possibilitat, fins que la pròpia Marta es va veure obligada a 'reclutar' dames entre les seues amistats. El resultat no pot ser més satisfactori: Mirella Cervera, Carla Monfort, Beatriz Borrás, Carolina Martina, Andrea Arnau i Jennifer Santillán

estaran al seu costat durant tot el regnat. I com dametes infantils desfilaran, custodiant a la Reina, Marina i Arantxa Gellida, Sofia Montagut i Lola López. La Dulcinea 2012, la figura que representa als estiuejants de la ciutat, l'assumirà Cristina Trava, una jove nascuda a Benicarló però que duu molts anys vivint a Madrid i és gran amiga de Marta des de fa anys. Totes elles esperen amb gran il·lusió les Festes Patronals del 2012 que segur seran inoblidables.

Còpies Color, Blanc i Negre, Plànols, Digitals
Llibreria: Infantil, Adults, Text

Còpies GRAN FORMAT

Copisteria Llibreria Grèvol
C./ Sant Blai, 2 - Tel. 964 475698
12580-Benicarló

SENSE SOLUCIÓ A LA FAÇANA LITORAL BENICARLANDA

text i foto NATÀLIA SANZ

Futur incert per a la façana litoral de Benicarló. I és que fóra del tram urbà, les platges del nord i del sud esperen des de fa anys que s'intervinga per a protegir-les contra l'avanç de la regressió marina. L'actual situació econòmica no és, ni molt menys, l'adequada per a emprendre grans inversions, però la ciutat confia en la promesa del Ministeri de Medi Ambient, qui recentment va comprometre una quantitat important per a frenar la regressió en la costa nord. Els veïns de l'associació Riu, Surrach i Aiguaoliva, que aglutina als afectats per la pèrdua de terreny en la costa nord, van encarregar un estudi que ajudara a determinar la inversió real necessària per a frenar-la. Tot, malgrat que el ministeri ja havia redactat un informe en el qual es detallaven les actuacions que s'haurien de dur a terme i les seues inversions. Per a sorpresa de tots, l'estudi veïnal determina que amb només set milions d'euros es podrien escometre les necessàries obres. Si, només perquè el ministeri valorava els treballs en 48 milions d'euros. 41 milions de diferència en els quals poden estar la decisió final de tirar avant el projecte. Segons l'estudi realitzat a encàrrec dels veïns pel catedràtic de la Universitat Jaume I Diego López i l'enginyer de Camins Carlos Rubio, només és necessari instal·lar una combinació d'esculleres i dics creuats a 350 metres de la costa. Amb aquest sistema, afirmen, es frenaria l'erosió marina perquè s'aconseguiria protegir aquest tram del litoral.

Els veïns reconeixen que la major despesa calculada en l'estudi del ministeri és les aportacions de grava i arena que

preveien per a regenerar el litoral, un sistema que assegura l'entitat, és inútil. Per a arribar a aquesta conclusió es basen en l'ocorregut en la platja nord de Peníscola, quan fa uns anys es va construir el passeig litoral, omplint la platja amb grans aportacions d'arena que van desaparèixer amb el primer temporal marí. La inversió que el ministeri pensava destinar a aquest apartat fregava els 30 milions d'euros, una despesa innecessària a vista de l'entitat posat que la platja, amb la protecció dels espigons, es regeneraria sola. Manolo Roca, president de l'associació, va lamentar que, a estes alçades de l'any, el ministeri encara no haja anunciat quan començarà a intervenir en la costa nord, malgrat que la consignació pressupostària de 700.000 euros està compromesa des de principis d'any per a realitzar obres d'emergència.

Situació ben diferent és la que es viu en el tram sud del litoral *benicarlando, on el ministeri preveu la construcció d'un passeig litoral per a embellir la façana marítima. En aquest cas la consignació pressupostària i les seues corresponents anualitats que en el seu moment va fer el govern socialista, han desaparegut amb l'arribada del Partit Popular al govern d'Espanya. Malgrat açò, el regidor d'Urbanisme, Pedro López, està decidit a batallar perquè el projecte s'execute. "Anem a reclamar que es faça l'obra, encara que siga per fases, doncs creiem en que Benicarló oferisca infraestructures de qualitat", va assegurar. El passeig arrancarà de la Platja del Morrongo i arribarà fins a la desembocadura de "El Barranquet" per la riba de la mar i tindrà una longitud de 1.500 metres. Per executar-ho són necessaris 5 milions d'euros i la resolució de diferents conflictes urbanístics amb alguns propietaris de terrenys.

BREUS MUNICIPALS

text NATÀLIA SANZ foto JESÚS MAESTRO

ESPORT D'ESTIU

Les activitats programades en el marc de la Campanya Esportiva d'Estiu de Benicarló han tingut un important èxit de públic i les inscripcions han augmentat en quasi tots els programes. Un estiu més, la Campanya Esportiva d'Estiu ha finalitzat amb un balanç més que positiu per a la Regidoria d'Esports. Tant en les activitats esportives infantils com en els campus esportius o les activitats físiques per adults, el nombre d'inscripcions ha augmentat respecte a anys anteriors i només en inscripcions d'activitats per als més xicotets s'han superat els 300 xiquets. Cal destacar en aquest punt que l'activitat de patins en línia ha sigut una de les més demandades de l'estiu, així com els diversos campus que s'organitzen, inclòs el Campus Diverestiu, que enguany s'ha engegat per primera vegada per a cobrir la franja horària de la vesprada. La campanya també ha programat nombroses activitats per a adults, des de dansa del ventre a aeròbic o iniciació al busseg, a més de gimnàstica i ioga en la platja. Aquestes dues últimes activitats s'han realitzat de forma gratuïta per als usuaris. Pel que fa al pla de formació, s'han organitzat cursos per a monitors d'escacs i de futbol, mentre que les xarrades tècniques sobre desfibril·ladors i activació muscular es traslladen al setembre. La Regidoria d'Esports, pendent dels últims esdeveniments esportius que tindran lloc el mes d'agost, ja ha començat a preparar la Campanya Esportiva d'Hivern, que es donarà a conèixer a primers de setembre.

CONTROL DE CIRCULACIÓ DE BICIS

Durant quinze dies, la Policia Local de Benicarló ha dut a terme una campanya per a controlar la circulació de bicicletes per les voreres i altres zones reservades a vianants. Un ciclista

ha sigut denunciat per l'Ordenança de Trànsit de Benicarló. Al llarg de tota la campanya s'han controlat un total de 51 ciclistes, un dels quals ha sigut denunciat per incompliment de la citada Ordenança. La campanya s'ha dut a terme per les queixes de diversos veïns de la ciutat.

MERCAT SOSTENIBLE

Dissabte passat tingué lloc la tercera edició del Mercat Sostenible de Benicarló, una iniciativa conjunta de diverses àrees municipals que pretén ajudar persones en risc d'exclusió social fomentant la comercialització de productes elaborats per elles mateixes o l'intercanvi d'articles de segona mà.

El carrer d'Hernan Cortés acollia dissabte la tercera edició del Mercat Sostenible, un espai que naix de la necessitat d'afrontar l'actual situació de crisi ajudant aquelles persones que passen un mal moment per motius econòmics. Es tracta d'un espai que permet a aquestes persones, amb un perfil definit prèviament, oferir i comercialitzar productes elaborats per elles mateixes o de segona mà amb l'objectiu no només d'aconseguir un benefici econòmic, sinó de fomentar hàbits positius en aquestes persones que han quedat fora del mercat laboral. El Mercat Sostenible també és un espai que incorpora una nova oferta comercial i d'oci i que dinamitza nous espais públics de Benicarló i que ofereix un nou sistema d'adquisició de productes. Es tracta del Gratifira, un espai d'intercanvi de productes entre particulars que amb el lema "Porta el que vulgues, endus-te el que vulgues" propiciarà la reutilització i posada en valor de productes de segona mà. A banda, també hi ha un altre espai d'intercanvi o venda de productes de segona mà entre particulars amb benefici econòmic. En la primera edició del Mercat van participar 32 estands però ja s'ha arribat a les 48 paradetes.

TRES OFEGATS I UN MORT A LA CARRETERA

text NATÀLIA SANZ

Setmana tràgica per al Baix Maestrat. Tres ofegats i un mort en accident de trànsit van marcar la trista crònica de successos. Al voltant d'una hora van estar els serveis d'emergència intentant reanimar a un turista francès, el primer ofegat en les platges benicarlandes d'enguany. Al voltant de les 16h. del passat dilluns, una turista francesa va donar avís als socorristes de la Platja del Morrongo de Benicarló. El seu marit de 49 anys, que estava assegut arran de mar, no donava senyals de vida. Fins al lloc es van desplaçar, a més dels socorristes del Saepla que vigilen aquest tram del litoral, agents de la Policia Local i una Samu. Malgrat els esforços, no van poder fer res per salvar-li la vida. L'home, segons va apuntar l'edil de Policia i Seguretat Ciutadana, Marcos Marzal, va morir possiblement a conseqüència d'un atac al cor o altres causes naturals. Ja el divendres, bombers de Benicarló i agents de la Guàrdia Civil van rescatar el cos sense vida de J.M.C.A., natural de Vinaròs i de 47 anys d'edat, que pel que sembla es va ofegar després de caure de forma accidental a la mar. Al voltant de les 10.31 hores en el Consorci Provincial de Bombers es rebia l'avís després de la trucada d'un pescador als serveis d'emergència 112 alertant que semblava veure un cos surant en el mar, a l'altura de la Platja d'El Clot. Fins al lloc es van desplaçar bombers de Benicarló i agents de la Guàrdia Civil i la Policia Local, que van traslladar el cos a terra perquè la policia judicial es fera càrrec d'ell.

Una poc abans, a les set del matí, un turista italià va decidir endinsar-se en aigües de la Platja Nord de Peníscola per a prendre un refrescant bany matinal. L'home, que segons la seua esposa no sabia quasi nadar, es va armar amb un suro salvavides. Al voltant de les deu del matí, en veure que no tornava, la seua dona va donar avís als responsables de Saepla que, malgrat estar fóra d'hores de vigilància en la platja, es van fer a la mar amb dues embarcacions per a intentar localitzar-ho. Ho van aconseguir, però pel que sembla, l'home ja havia mort feia estona. Més sort va tenir un banyista del Parador de Turisme de Benicarló, que va ser salvat d'ofegar-se en la piscina de l'establiment gràcies a la ràpida intervenció dels socorristes d'aquesta platja. L'home es va llançar a l'aigua, però a causa de la seua inexperiència, va començar a enfonsar-se. Van ser els propis banyistes els qui van donar la veu d'alarma i els socorristes no van dubtar, malgrat no ser de la seua competència, a intervenir per a rescatar-lo. Afortunadament, podrà seguir gaudint de les seues vacances.

Un bomber del parc comarcal de Benicarló va morir ahir com a conseqüència d'un fatal accident de trànsit. Eren al voltant de les 12h. quan J.R.C. va ser atropellat per un Opel Astra mentre circulava amb la seua motocicleta per una via paral·lela a la carretera de Càlig, al seu pas pel polígon industrial El Collet, produint-se un xoc frontlateral. Fins al lloc dels fets es van traslladar els serveis d'emergència que no van poder fer res per salvar-li la vida. Policia Local, Guàrdia Civil i una ambulància van intentar salvar la vida de l'home, natural de Benicarló que treballava com a bomber en el parc de la nostra ciutat.

COMERÇOS DE BENICARLÓ OBRIN LA GUERRA DE LA BROSSA

text i foto NATÀLIA SANZ

L'ajuntament de Benicarló ha sol·licitat la modificació de l'ordenança del Consorci de Residus de la zona I. Ho ha fet després de descobrir "uns desfasaments que no són justs", va assegurar José María Serrano, el regidor delegat del consistori en l'organisme. En concret l'edil es va referir als rebuts emesos als comerciants, que han alçat una forta polèmica en el municipi. Fins ara, va explicar, el consistori cobrava d'acord a l'epígraf de l'IAE en el qual declaraven "però el consorci ho fa per superfície, i no genera la mateixa brossa un restaurant o un bar que una sabateria, per exemple". A més "s'ha detectat que hi ha errors en les superfícies declarades en l'IAE, de l'ordre de vuit comerços de cada deu". Serrano va recordar que "l'ordenança l'ha d'ajustar el consorci i així li'l proposarem nosaltres". En qualsevol cas el consistori benicarló ja ha començat a estudiar la possibilitat de "bonificar als comerços, a través de nosaltres o del consorci, i de cara a l'any que ve modificar l'ordenança". L'edil va puntualitzar que, en qualsevol cas, "Benicarló porta cinc o sis anys sense pujar la taxa de la brossa" gràcies a diferents mecanismes engegats que així ho permeten. Especialment pel servei d'arreglada porta a porta del cartó dels comerços. Serrano també es va referir a casos particulars d'habitatges, en els quals s'ha detectat "la típica casa benicarló, amb un local en planta baixa sense ús que se li ha passat rebut, o la dels garatges que han pagat el mateix que un habitatge".

En qualsevol cas, i malgrat la predisposició del consistori benicarló per defensar els interessos dels comerciants, la UNIÓ de COMERÇOS DE BENICARLÓ, en representació dels seus socis, va presentar en les oficines de la Diputació de Castelló situades a Benicarló, una reclamació per cadascun dels seus socis. En elles fa constar que "estem en desacord amb les abusives taxes d'eliminació de residus del Consorci". Per a justificar la seua protesta han al·legat que la majoria dels seus associats no generen residus que hagen de ser tractades en la planta de Cervera, "ja que la majoria de brossa que generem, com és el cartó, no van a aquesta planta, si no que van a plantes de reciclatge, i d'açò obtenen un benefici" amb el qual consideren se'ls podria compensar la taxa que se'ls aplica. "Tampoc estem d'acord en la valoració per metres quadrats, si no que pensem que hauria de valorar-se en funció de l'epígraf d'activitat que tinguem, independent dels metres quadrats" com es fa ara. En aquest sentit, sostenen que "la taxa hauria de ser una quantitat fixa per categoria d'activitat o, millor dit, per tipus de residus que generem".

Divendres passat al matí representants dels comerciants de Benicarló es van reunir amb el regidor d'Hisenda i representant del consistori en el consorci, José María Serrano, per a fer-li arribar les seues queixes. "Ell ens va fer saber que està de part dels comerços i que farà el possible perquè s'esmenen el tema de les taxes", van assegurar els comerciants.

VIURE EL SOMNIS

Llibres

text

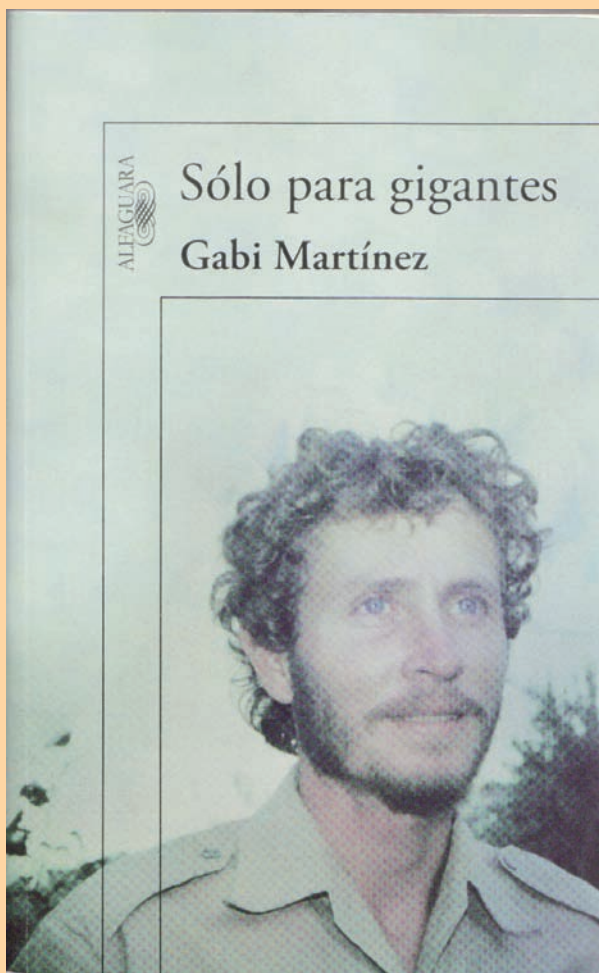
JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

GABI MARTÍNEZ.
Sólo para gigantes.
 Ed. Alfaguara. Madrid.
 2011

El 3 d'agost de 2002 apareixia el cadàver del zoòleg valencià Jordi Magraner en la seua casa del Hindu Kush pakistanès, havia estat assassinat. Acabava així una aventura que havia començat quinze anys arrere.

Jordi Magraner havia nascut a Casablanca al si d'una família valenciana, per això tenia la nacionalitat espanyola, als quatre anys la seua família es va traslladar a València, i quan en tenia sis es va mudar a França en busca de majors possibilitats econòmiques, concretament a Valence, on van viure en un barri de la perifèria. Des de molt jove Jordi Magraner es va interessar pels animals, coneixia totes les espècies de gossos i era capaç de donar de menjar els pardals en la seua mà, però sentia predilecció pels amfibis i els rèptils. Aquest coneixement del món animal va portar el govern francès a donar-li feina per veure quins camins seguia la fauna per crear els passos per a que pogueren travessar una autopista que s'estava construint. Però un bon dia ho va deixar tot i se'n va anar a Pakistán a buscar el leti.

Gabi Martínez, l'autor del llibre, una nit d'hivern a Barcelona en què anava a jugar una partida de pòquer, va veure en una cafeteria una amiga a qui feia temps que no veia i va entrar a saludar-la, aquesta anava acompanyada d'una editora i li va dir que feia un moment

l'acabaven d'anomenar, ja que havien pensat en ell per escriure la història de Jordi Magraner. La història li va semblar molt interessant, però va demanar algun temps per a pensar-lo, escriure el llibre implicava temps i diners i a més suposava viatjar al lloc on va ser assassinat el zoòleg valencià, un lloc extremadament perillós pel conflicte bèl·lic que s'hi vivia. Finalment va acceptar l'encàrrec.

Gabi Martínez entra en contacte amb la família, que en un principi desconfia, però que després li ofereix tota la col·laboració. I ens comença a contar l'apassionant història, Jordi marxa la primera vegada amb dos amics francesos a la recerca del leti, però la seua manera de ser farà que trenquen les relacions amb ell. Comptarà durant

algun temps amb la col·laboració d'una professora d'universitat que creu en el seu projecte i aconseguirà fons del govern francès, però també trencarà amb ella.

Però la seua cerca del leti li suposarà entrar en contacte amb el poble kalash, la seua cultura el fascinarà i lluitarà per tal que la puguen conservar, s'implicarà molt amb ells, estudiarà la seua llengua, treballarà en diverses organitzacions, conduirà caravanes, crearà associacions per aconseguir diners o li'ls demanarà directament al seu germà Andrés per poder tirar endavant el seu projecte. Es converteix en un personatge carismàtic en la zona. Però després de l'atemptat del onze de setembre de 2001 a les Torres Bessones de Nova York, la zona comença a ser assetjada pels talibans i es converteix en molt perillosa, malgrat les advertències que se li fan que corre molt perill decideix quedar-se i és assassinat.

Gabi Martínez utilitza el gènere del reportatge periodístic, que té il·lustres conreadors com Tom Wolfe o Truman Capote, però que a l'estat espanyol no és massa habitual. A través de les pàgines del llibre a poc a poc se'ns va fent un retrat de Jordi Magraner, que va vivint les seues obsessions com un nou capità Ahah, aquell personatge que buscava la balena blanca en Moby Dick. Una obsessió cada vegada més i més forta, un somni que no es va conformar només en somiar, sinó que el va voler viure, fins al punt de deixar-se la vida en ell. Un llibre de lectura apassionant.

EDITORIAL

846

la veu de Benicarló

DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

Volem ser populars

Quan un intenta editorialitzar les festes del seu poble sempre té la temptació de ficar en la balança els pros i contres que puga trobar en el camí i fer una valoració a posteriori del que creu succeirà. Enguany, i sense que servisca de precedent, intentarem no anar per eixos derroters i només ficarem en solfa, encara que no sonen les fanfàrries, que tenint en compte la conjuntura econòmica en que ens trobem tal volta el programa que se'ns presenta és el millor que la Comissió de Festes ha pogut aconseguir.

Certament, cent vuitanta mil euros, uns 30 milions de les antigues pessetes, una mica enyorades tenint en compte com anem, no són, precisament, una xifra considerable per a unes fetes com les de Benicarló... però és el que tenim i el que el nostre il·lustríssim ens ha deixat d'herència per a poder portar-les a termini.

A partir d'ací només podem que desitjar que la gent

encarregada de tirar-les endavant, la Comissió de Festes, no trobe entrebancs pel camí i aconseguisca que l'implicació de la gent ajude a pal·liar, i també dissimular, la retallada que any rere any estan sofrint en el seu pressupost els actes d'aquestes festes.

I és que, massa vegades voler fer les festes "populars", implicant les associacions del poble, tot i que lloable, pot comportar una espècie d'acomodament institucional que en res les beneficia. I ací al nostre poble, en els últims anys això s'ha multiplicat de tal manera que al final no sé sap quins actes són exclusius de la comissió de festes i quins podrien formar un quadre alternatiu de les associacions i penyes. I ací és troba el quid de la qüestió, el que entenem per popularitzar les festes, que massa vegades porta implícit una rebaixa en la seua qualitat que no està exempta de matisos no massa ben definits.

Enguany, la rebaixa ha estat cridanera, sobretot pel que fa a un dels actes que més gents solia atraure, els concerts, i s'ha canviat per una mena de succedanis, no massa clars, i amb un resultat més que incert. Tot i així haurem de deixar-les el benefici del dubte.

Però, per altra banda, resulta també cridanera, la continuïtat a l'alça dels espectacles taurins. Sobretot, la baixada dels cinquanta caps de bestiar! Tal volta, excessiu, amb molt de renom, però que podria estalviar-se per altres que, tot i no tenir-ne tant, de nom, donaren més vistositat al conjunt d'actes que conformen les festes.

Així, ens movem entre el que representa el concepte de popular.

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa: per a la Reina, Dames i Dulcinea del nostre poble. Són la nostra representació, principalment, durant els 10 dies que duren les festes però també, la nostra representació durant la resta de l'any i per això els hi donem les gràcies i l'enhorabona. Els desitgem unes bones festes i que el seu regnat no quede enterbolit per l'època grisa en que vivim. Gaudiu d'aquestes festes... són totes vostres!

Panissola 1: un grapat de panissoles per als porcs que van a fer el *botellón* al muro i s'ho van deixar tot brut: gots de tub de plàstic, bosses, botelles trencades, llaunes, ... Això del botellon no és nou, però ara, simplement, s'ha desmadrat. Engatar-se a la punta del muro ho han fet molts de joves des que este existeix. Deixar-lo fet un fàstic... només és una qüestió de porcs... o de civisme. I això últim sembla que cada vegada n'ha menys.

Panissola 2: segons hem pogut constatar la nostra ciutat té el dubtós honor d'entrar en el club de les gasolineres més cares de l'estat espanyol. Pel que sembla, la mitjana estatal està pels voltants de l'1,44 euros i ací no baixa de l'1,50. És que ací som més "guapos" i ho hem de pagar sempre tot més car? Quin fart!

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

COL·LABORA

Col·laboradors:
XAVIER
RAMON PA
JESÚS M
J.M. SA

FITXA DE SUBSCRIPCIÓ A LA VEU DE BENICARLÓ (2012)

Nom _____ Cognoms _____
 Domicili _____
 Població _____ CP _____ Telèfon _____
 Correu electrònic _____

Se subscriu a La Veu de Benicarló, per l'import de 85 euros (50 números, anual) prorrogable si no hi ha ordre en contra (l'anulació caldrà avisar-la amb dos mesos d'antelació). Als enviaments fora de Benicarló caldrà afegir 26,60 euros anuals.

Forma de pagament: (1) Domiciliació (2) Transferència Bancària

(1) Domiciliació: Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària per 85,00 euros a l'Associació Cultural la Feram de Benicarló (C/Sant Francesc, 95 Casal Municipal - 12580 Benicarló)

Signatura;

a dia ____ de _____ de 2012

Domiciliació Bancària

BANC / CAIXA

ADREÇA

NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMPTE

CODI DE COMPTE

Senyors, els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'Associació Cultural la Feram de Benicarló per l'import de la subscripció a La Veu de Benicarló

(2) Transferència bancària de 85,00 euros (50 números anuals), a favor de l'Associació Cultural la Feram de Benicarló.

C/C 3162 1201 07 1153776529. La transferència s'haurà de realitzar abans de la recepció del primer número de la subscripció realitzada (cal enviar per fax al 964 47 56 98 comprovant de la transferència o de l'ordre de pagament). Fins la recepció d'aquest, no es remetrà el primer exemplar de la subscripció.

Divendres 17

20.00 h Presentació del llibre

Clio, musa i assassina,

a càrrec de Jordi Pijoan, coordinador del recull, i Vicent Sanz, autor d'un dels relats.

Seu de l'Ateneu (c. de Sant Jaume, 8).

Organitza: Ateneu Cultural de Benicarló

LABORA: **Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana**

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, BURRIEL, NATÀLIA SANZ, CARLES LLUCH, RÍ, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, ANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
 © COPISTERIA GRÉVOL
 Dipòsit legal/ CS-193-2004
 Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
 12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

Matar mosques a canonades

Els tafaners d'això de números, certament, mai n'hem entés massa encara que, de tant en tant, en fem alguns, per allò de mantindre el cervell en marxa. I una cosa útil és repassar els comptes de les xifres que ens van donant els polítics. Aquesta vegada ens hem aplicat a una qüestió de pes: el pes de la brossa. Hi hem estat pegant voltes i més voltes a això que circula pel poble en un quadríptic amb molts de colorets del Consorci de la Merda, que diu que qui més recicla menys paga. I ací ens ha sortit el problema, el problema de com s'ho faran per comprovar-ho? I és que, segons hem sabut, diuen que instal·laran uns punts de reciclatge on els veïns durem la brossa reciclable perquè ens la pesen i, segons el pes, ens donaran uns punts que, després, es quantificaran en diners que, després, s'apuntaran en una targeta que, després, suposem, passaran en augmentar el nostre compte personal, i, després, passaran a un arxiu municipal per a, després, ser comptabilitzats i, després, diuen, finalment, descomptats del rebut de brossa de l'any següent. Massa després ens hem trobat pel camí. Com veieu, no hem pogut arribar als comptes i ens hem perdut pel camí. Que serà el que amb sort els ocorrerà als cèntims que se'ns haurien de descomptar del rebut de la brossa. Ja podeu posar la mà al foc: el procés que acabem de descriure no hi ha polític a Benicarló capaç ni d'imaginar-se'!! Una cosa és clara: ha eixit de la matèria grisa del PP perquè és tan complicat com el que han inventat per a les farmàcies. Quines despeses generarà tot aquest procés? No superaran de llarg els beneficis que ens han de descomptar del rebut? Haurem de fer cua si trobem gent al punt de pesatge? No haurem d'esperar que acabe la faena el personal de la brigadilla i pugue allà a

text LA COLLA DE TAFANERS

l'antic hort del marquès, veritat? Contractaran més personal per a fer el pesatge o els augmentaran les hores... o deixaran carrers per agranar? O siga, que ens descomptaran del rebut de l'any vinent el pes del que reciclem enguany... *Largo el plazo me ponéis*, que deia el clàssic. Sobretot si ens hem de fiar de la paraula dels polítics.

Fer i desfer

Després... de tant de després, els tafaners ens hem preguntat pel fet que després, si posen punts de recollida pel poble per al pesatge de la brossa reciclable on la ciutadania haurem de portar-la perquè així, suposadament, el rebut de la brossa ens costarà menys, què passarà amb el punt verd de darrera del camp de futbol si la gent ja no ha d'anar allí? I què passarà també

amb les illetes eixes del reciclatge si tampoc la gent va allí a dipositar la brossa? O dels altres contenidors que hi ha pel poble per a reciclar? I és que, òbviament, si en els llocs de recollida et donen punts que després et canvien per diners... qui anirà als altres? O és que ficaran algú allí, dedicat les 24 hores, al pesatge de la brossa? O llevaran les illetes i els contenidors del reciclatge? Osti tu, quin embolic tenim al cap! I això que només en som quatre! Si tot el poble està igual... hauran de designar-contractar un assessor del Consorci! O més, que ja se sap...

Nada por aquí, nada por allá

I després, que encara ens en quedava un, si l'il·lustríssim no arreplega res del que treia de la brossa del reciclatge dels contenidors perquè tots van als punts del Consorci, que són els que donen diners a la gent, què farà si no hi ha brossa? I és que, segons ens han contat, la brossa reciclada es venia a pes i el que se'n treia havia de servir per a minvar el rebut de la brossa de sempre, eixe que abans era de trenta-i-pico euros i ara és de més de seixanta. De tota manera, no sabem si enguany això ha estat així o més bé devien fer la previsió per als propers anys, que

ve de la p gina anterior

no traurien un euro, i aprofitar i com tot puja clavar-nos-la encara més fonda i doblada: la reciclada i la normal.

Falta de previsió... i de llums

Ja tenim l'enrenou muntat amb el canvi d'ubicació del mercat del dimecres. I és que com qui no vol la cosa, dimecres passat se'n van sortir... perquè era festa. Però dimecres que ve resulta que no i, damunt, estem en festes! I és que... què passa si munten les paradetes, furgones incloses, i coincideix sobre la plaça amb un acte de festes? Qui tindrà prioritat? Si la regidora Ortiz, no estava d'acord amb els "suggeriments" dels tècnics que desaconsellaven el nou lloc, ara que farà? Els enviarà a tots a casa perquè han de fer el concurs del llançament de pernil? O la mascletà? O la concentració de vespes? O...

In the middle of the night

Divendres a la nit, en el *silensio de la noche*, el piano de Carles Santos es sentia fins més enllà del Morrongo i la Policia Local va acabar farta de les trucades dels

veïns, demanant que l'home eixe deixara de pegar-li al piano al magatzem de la Mar. I per si no en teníem prou, recordem que fa unes setmanes vam traure eixa moda d'ara d'alguns bars de la ciutat, de posar música en viu que acaba destrossant les orelles del veïnat. Doncs igual sembla que la gent, farteta, ha començat a queixar-se i, si no, mireu l'informe de la policia local, referit a la música nocturna: "23:30 A partir de esta hora quejas por ruidos y ambiente musical en diversas plazas de la ciudad (Pl. Santa María, Pl. Emperador Carlos I, Pl. Ramón Llull y C/ Valencia)." Si el personal, un cop està calentet, li és igual ase que béstia, Cage que Georgie Dan.

Trobeu-hi les diferències

Un tafaner pel camí de Sant Jaume. Estació de Logronyo: descomunal, subterrània, preciosa... Les 8:30 del matí. El tren ens surt a les 9:10. Dues persones venent bitllets. Quatre compradors en trenta-cint minuts. Una persona en un punt d'informació. Una consulta en trenta-cint minuts. Un *segurata* per allí passejant. Cap incident en trenta-cint minuts. Les 8:45 aplega el regional de

Saragossa. Setze persones comptades una per una (possible error una de més). 9:02 la persona del punt d'informació obri la porta per a poder baixar i accedir a la via 1 i a l'Alvia amb destí a Tarragona. Zona nord del País Valencià: ací les característiques del servei de RENFE.

Més diferències

Dilluns al *telediario* de les tres de la vesprada, notícies d'esport que parlen de tot i, un resum de les medalles que alguns esportistes havien aconseguit en els passats JJOO de Londres. Esportistes gallecs, de Cantàbria, de Madrid, d'Aragó, del País Basc, de Canàries... de Catalunya... ni un. A que ningú s'ha aturat a pensar que si els esportistes catalans no hagueren anat als jocs això que diuen Espanya no hagués tret ni quatre medalles? Algú s'ha aturat a pensar que més del 60% dels atletes eren catalans? Doncs sembla que a Televisió Esconyola sí que se n'havien adonat. I quan fan el resum no en treuen ni un! No ens estranya que se'n vulguen anar del *tupper ware* anomenat Espanya.

Bilingüisme

Ací el teniu en fotografia, la vam caçar prop del pont del Barranquet a la carretera nova de Peníscola. Sobreviu allí com pot entre la brutícia que ningú no retira de la zona humida del final del barranc. Ànecs, polles d'aigua, llisses, fins i tot tortugues l'acompanyen amb por de traure el cap o posar la pota dins aquella aigua inundada de plàstics i papers. És una espècie endèmica d'aquesta classe d'hàbitats però sol fer incursions fins a les ciutats més poblades. És un animal inclassificable, igual té pèl que ploma, i trenca l'ou igual que mama, depèn de les circumstàncies. La comunitat científica el coneix amb el nom d'estupidesa valenciana.

Esport i nacions

Exilis

text CARLES LLUCH

<http://elsexilis.blogspot.com>

Quin fart amb els esports i les nacions, aquests dies d'olimpíades. Guanya un atleta, de seguida amb la bandereta. Li donen una medalla a un altre, i l'himne nacional. Els mitjans, mirant només els esportistes del propi país, i en quin lloc del medaller "quedarem". I que si Espanya, i que si els esportistes espanyols, i que gira i que tomba. M'ha quedat més clar que mai: avui dia, els esports són una forma d'exaltació dels sentiments nacionals.

Els polítics ho aprofiten, i ho promouen, i Rajoy (i abans els altres) fa discursos posant els esportistes d'exemples. En un estat o país (o el que siga) de confusa construcció identitària com és Espanya, la millor manera d'afermar la consciència unitària de nació són els esports. Només cal veure quan la selecció espanyola guanya l'Eurocopa, també aquest estiu, o allò del Mundial de fa dos anys. Mai de la vida s'han vist tantes banderes espanyoles. "Yo soy español, español...!". L'esport és utilitzat per a refermar el nacionalisme, l'espanyol i també tots els altres.

Per això m'indigna que algun amic i conegut, quan jo em mostro crític amb aquestes manifestacions d'espanyolitat, em diga: "Home, que això és només esport, no ho tragues de context." Amb tots els respectes, ¿com volen que crega que és només esport si tot va lligat amb banderes, himnes i exaltació nacional? En l'actual món sense ideologies ni sentiments col·lectius, l'esport és la gran eina de cohesió pàtria.

I encara tenen les penques de titllar "els altres" de nacionalistes. ¿Tu vols més nacionalisme que tot això de la selecció espanyola, de comptar quantes medalles tenen els espanyols? Com deia Joan Francesc Mira fa ja un grapat d'anys, tothom és nacionalista, perquè el sentiment de pertànyer a una nació és la forma més natural d'integrar-se col·lectivament en el món. Perquè, què és el nacionalisme, sinó sentir-se formant part d'una nació? Siga la que siga.

Però, què passa, si algun esportista diu que competeix en la selecció espanyola perquè no pot fer-ho amb cap altra? Perquè no pots obligar ningú a ser d'una nació determinada. O sí? La nacionalitat, és de naixement o de sentiment? Ve imposada o es tria? Ui, això donaria per a un altre article. O un llibre.

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Mire, senyora Garcia, diga-li a qui siga, que això no ho torne a fer més. Jo, que vostè sap com soc de susceptible en certs temes relacionats amb el desig carnal, en vore la portada de la setmana passada, vaig pensar que ja era hora, que ja tocava. Des de la desaparició de les imatges que acompanyaven els textos d'aquell doctor Climent -també desaparegut- que no havia vist cap imatge com les que esperava trobar-me a la seua revista. Collons, vaig pensar, tres "X" roges en portada, això promet. I jo vinga a fullejar l'exemplar amb avidesa (ara podria fer un acudit fàcil sobre aquella famosa marca de gelats que tenia uns polos de taronja que, a dia d'avui, cap fabricant ha estat capaç d'igualar) fulles avant, fulles enrere. No res. Torno a mirar. No res. Llavors he pensat que potser el tema no era visual, sinó textual. Llavors m'he posat a llegir. M'ho he llegit tot. Quan he arribat a al contraportada i he vist que hi havia fotos de xiquets, he llençat la tovallola. Malgrat el meu desencís, he re reconèixer que llegint **La Veu**, m'ho he passat mot bé. M'he trobat amb un Robespierre que no ha canviat gens en els seus principis: contundent i demolidor però, per damunt de tot, empenyat. Molt empenyat. Reflexa amb tota claredat allò que tots, o almenys els que no ens sentim representats pels dos partits majoritaris, pensem de la situació actual. Per això, nosaltres som alguna cosa més que "indignats", nosaltres som "empenyats". Ara, amb això de que no tenim el que ens mereixem no estic d'acord. Tenim el que ens mereixem perquè estem absolutament idiotes. Els polítics se'n foten del mort i de qui el vela perquè la seua casta és intocable, i nosaltres a aguantar. Potser té raó quan diu que com ell no els ha votat mai, no se sent responsable, però ells segueixen, ufanejant-se davant de tots, acudint a totes les festes del pobles amb els seus cotxes oficials. En fi...

També m'ho he passat molt bé llegint Tolito. M'ha fet riure molt, i això és una cosa que sempre s'agraeix.

Però tornaré al que anava perquè me n'estic sortint del solc. Al final me n'he adonat que allò que jo havia interpretat com un signe de lúbrica diversió, no era més que allò que tothom amb criteri hagués interpretat de la manera correcta. Naturalment, la meua pertinència a aquest grup de persones ha quedat seriosament qüestionada, però com que ningú no em coneix, tant em fa. A més a més, hem d'adoptar una mirada positiva i alegre de les coses, i la meua si que reuneix aquestes característiques, sobretot la segona.

Ja tornem a ser-hi. A vore què és això de la generació dels "tuppers". És més, què és un "tupper". All llarg del text, me n'he adonat que es tracta d'una carmanyola. No seria més bonic dir "la generació de la carmanyola"? No queda més bé? Ja que estem en això dels menjadors escolars, on segurament els xiquets hauran de dur la carmanyola serà a un col·legi privat que tenim al poble i que paguem entre tots (com és possible això? Misteri

dolorós) on el preu que paguen els xiquets gairebé dobla al dels col·legis públics. Un altre misteri, segurament gloriós, per a qui fa el balanç mensual dels guanys obtinguts. Això si que és fer un ús mercantil de no sé què. Una vegada algú va expulsar del temple a no sé qui perquè feia no sé què...

Ara vaig al començament de tot. Efectivament, la tisora ha estat implacable amb el nostre poble, com sempre. El nostre ajuntament fent esforços per tal de garantir el funcionament de tot, i els valencianets posant-nos contínuament la cameta. Així no es pot seguir. L'ajuntament no pot ser la mare de tots. Potser les corporacions locals han anat assolint competències i feines que no els corresponien, sobretot aprofitant els temps de bonança econòmica i promeses d'ens superiors. Ara resulta que totes no es poden mantenir, perquè els recursos han baixat i qui es va comprometre a recolzar-ho es fa el despistat. Potser siga l'hora de fer allò que diu l'editorialista, digne deixeble del senyor Robespierre.

El pivot Marc Areny l'últim fixatge del Castell de Peníscola-Benicarló

text i foto VICENT FERRER

Tal com indicà el president del Castell de Peníscola-Benicarló, divendres passat durant la presentació de diversos jugadors de l'equip, s'ha fixtat un nou jugador per a completar la plantilla i millorar la capacitat ofensiva.

Es tracta del pivot barceloní Marc Areny Albert, que la passada temporada va jugar amb el Sala 5 Martorell, col·laborant amb els seus 25 gols a la consecució de l'ascens a la Primera Divisió de l'equip català.

En l'equip es retrobarà amb Diego Blanco, que va ser el màxim golejadore la passada temporada en la Segona Divisió, amb el que es comptarà amb bons pivots per a l'estrena en Segona Divisió del Castell de Peníscola-Benicarló, als quals se suma el jove Juanqui i el valencià Gonzalo.

El jugador arribava a Peníscola el dilluns i esta setmana ja va entrenar amb els que seran els seus nous companys d'equip

“EXPRESIÓN COLECTIVA” exposició d’art

Inauguració divendres 17 d’agost al Magatzem de la Mar, a les 19:30 h. fins al 26 d’agost en horari de visita.

Miguel Ángel Caveró
Miguel Pruñonosa
Inma Díez
José Caldés
Menchu Soriano Mercader
Pura Roig
Brianda Pérez
Elena Alsina Oliver
Pepa Mateu
Alfredo Altabás
Jesús Maestro

NO M'ACABA D'AGRADAR, NO

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

No vaig sortir content amb la meua primera experiència amb el nou CD Benicarló. Dissabte passat, una eternitat, vam fer el debut a casa contra el Borriol. M'han dit que al final vam perdre per dos gols a quatre, però jo només vaig vore la primera part i un trosset de la segona i quan me n'hi vaig anar el marcador reflectia un empat a dos gols. M'és absolutament igual el resultat, els borriolencs juguen a una categoria superior i bé que s'ha de notar això.

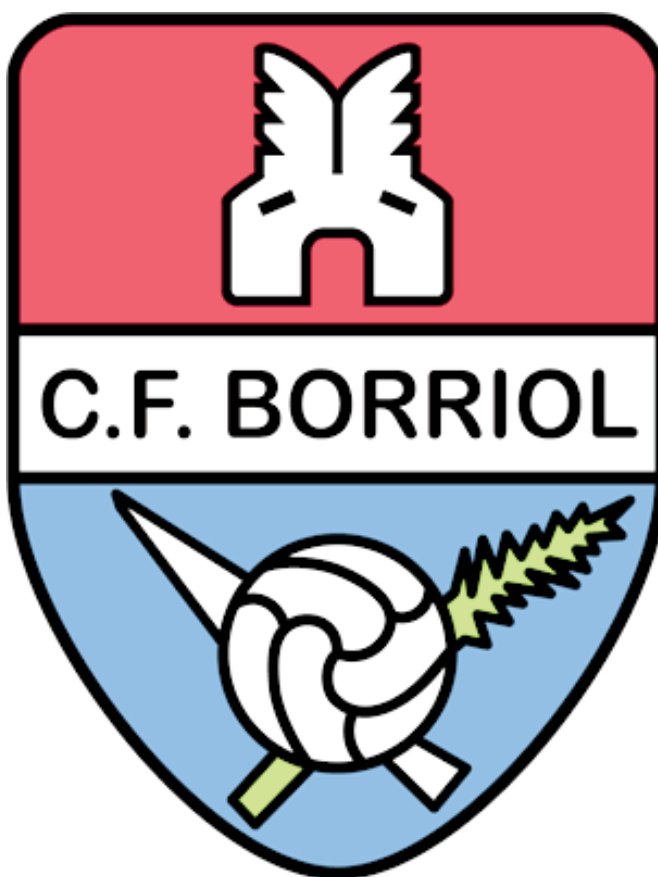
Quan vaig arribar al camp, el primer que vaig fer va ser anar en busca del meu carnet. Hi havia una taula ad hoc que es diu amb un directiu i suposo que una directiva. Em van treure la meua targeta acreditativa que em permetrà contemplar tots els partits sense haver de passar per taquilla i assegut a la llotja número sis i, oh sorpresa, vaig contemplar amb disgust que, en comptes de tenir un número de soci més baix que la temporada anterior, ara el tenia deu números més alt. No passa res, sempre hi pot haver un cert descontrol i si me n'ha passat deu davant perquè convenia per a l'economia del club, ja m'està bé.

A poc a poc em vaig adreçar a prendre possessió de la meua teòrica ubicació a la tribuna. No hi estaré en general perquè a mi el que m'agrada és col·locar-me a la porteria on ataca el Benicarló, però bé havia de vore'm el lloc, no? Pel camí vaig apreciar que hi havia un important nombre de tanques publicitàries noves. Fantàstic! Tot i els temps de crisi, la nova junta s'ha sabut manejar i treure així uns diners que sempre van bé. Fins ací, tot correcte, correctíssim, fins i tot els socis que m'han passat davant en el llistat.

Els meus problemes van començar quan vaig vore l'alineació del Benicarló. Parlo del Benicarló. De la temporada passada només hi havia dos jugadors en l'onze inicial. La resta, es veu que procedien del Ràcing o bé eren noves adquisicions. Tenim, que ho vaig vore jo, quatre negrets, valents, valents, valents. L'equip em va agradar molt, la veritat siga dita. Van controlar bé en tot moment els atacs forasters i van saber culminar dos contraatacs amb sengles gols. Especialment bonic va ser el del nostre davanter centre negre (és negre, no sé com li diuen, d'alguna manera ho de dir!) que a base d'empenta i força es va fer dos defenses i el porter. Bo, bo.

No sóc un profeta, bé ho deu saber el lector d'aquesta pàgina, però enguany el Benicarló tindrà un equip competitiu per a la categoria. I de què em queixo? Doncs em queixo del de sempre. Aquest Benicarló no és el meu Benicarló de la temporada passada. Una reflexió ràpida em va fer comprendre que m'estimo més anar a un partit on conega els jugadors que a un que no els conega. No sé si m'explico. Trobo que me'n xalaré més amb un Benicarló Amater – Sant Mateu, on sabré qui són els nostres i fins i tot vindran seguidors forasters que bramaran i se'n fotran de nosaltres, que un CDB – Massamagrell en què voré un grup de xicots que majoritàriament jugaran per diners contra un equip d'un poble que a hores d'ara no sé a quina comarca pertany.

Al descans, amb pas lent però ferm, em vaig adreçar al

meu lloc habitual, darrere de la porteria d'atac del Benicarló. Mentrestant vaig sentir alguns dels espantosos anuncis del reincorporat Josvi Palanques a través d'uns altaveus amb un volum denunciador amb la llei a la mà. Em va fer molta gràcia un que deia així: "Complejo Papá (sic) del Mar". La primera vegada que ho vaig escoltar, vaig dubtar, però a la segona em va quedar clar: Papá del Mar. Per cert, per favor, que algú li diga a Josvi que quan el Benicarló marca no ha de posar a la megafonia un "Gooooooooooooooooo" seguit d'un trosset de l'Avant Benicarló, avant, de son cosí Josep Igual. Bé podria estar que ho posara, però amb el volum que li fot estic convençut que deu anar a mitges amb algun otorrino. Per la mort de Déu, home!

Vaig seure una estona amb els degans de la canallesca José Vicente Ferrer i Gregorio Segarra. Aquests sí que ho saben tot, sí. Em van acabar de disgustar quan em van dir que Pablo Traver i Guillem, dos dels puntals més importants del Benicarló de la temporada passada, han sigut "retornats" al juvenil. El que deia, que no m'acaba d'agradar. Mentre m'explicaven aquesta feta desafortunada, els borriolencs van marcar dos gols a pilota parada. Me'n vaig anar disgustat, de veritat.

Després-ahir dimecres vam jugar al camp del Càlig. No vaig anar, em vull molt els garrons i ja se sap que en aquell camp d'estiu les mosques foten uns mossos que et deixen sense sentits. Confio que l'amo li haja demanat alguna cosa a José Vicente Ferrer, que ell segur que deguera pujar.

I ja està, bones festes. I coneixement, molt de coneixement.

Presentació del CD Benicarló

text i foto GREGORIO SEGARRA

El primer equip del CD Benicarló es va presentar davant els seus afeccionats dissabte passat, en un partit contra el Borriol, de 3ª Divisió, que va tenir dues parts ben diferenciades. En la primera, els de Juanjo Martorell van ser completament superiors al seu rival i se'n van anar al vestuari amb dos gols d'avantatge però, en la segona, els borriolencs es van posar les piles i no van donar opció a un Benicarló que tot just va ser una caricatura d'allò vist en la primera meitat. El resultat final va ser de 2-4. Després del partit es va celebrar el tradicional sopar de germanor entre jugadors, directiva i afeccionats, en l'esplanada de l'ermitori de Sant Gregori, que va ser un marc ideal per a degustar les excel·lents fideuaves de Juanpas, Salines i Juanito. En la sobretaula es va procedir a la proclamació de la Senyoreta, Vanessa Mengual Roca, com a

Dama de l'Entitat per a aquesta temporada i el reconegut cantant Rafael Martín de la Leona va obsequiar als assistents amb una mostra del seu excepcional repertori de cançó espanyola.

L'àrbitre de futbol benicarlando, Rafa Bueno, ascendeix a la Tercera Divisió

text i foto VICENT FERRER

Després d'una magnífica temporada dirigint partits en la Regional Preferent, el col·legiat benicarlando, Rafael Bueno Miralles, adscrit a la Delegació del Baix Maestrat, ha aconseguit l'ascens a la Tercera Divisió, després de complir amb tots els requisits. Felicitats i sort, en una categoria molt més complicada, amb molts jugadors veterans que sé les saben totes a l'hora d'intentar enganyar l'àrbitre.

“Cage 100”

text REDACCIÓ foto JESÚS MAESTRO

El passat 11 d'agost, els músics Inés Borrás i Carles Santos van interpretar "Les Vexations" de Erik Satie en el *Magatzem de la mar* de Benicarló. Aquesta interpretació va tenir una durada de 12 hores i va estar emmarcada en els actes de commemoració del naixement de John Cage, organitzats per Diabolus i l'Ajuntament. A més, els pintors Irene, Grego i Maria van executar un magnífic mural amb sprai, rodet i pinzell. Altres actes van ser el ballet per a 7 instrumentistes anomenat "Meninas", amb la KonradNuptEnsemble i la sonata per a clarinet de John Cage interpretada per Roland Cardona. També cal destacar el I Festival Art Sonor i Música Electroacústica, amb els intèrprets Juanjo Villarroya, flauta i Alejandro Escuder, electrònica. El "Cage 100" ha sigut sens dubte un dels esdeveniments culturals de l'any.

benihort

Bones festes

www.benihort.com

BENICARLÓ

FESTES PATRONALS 2012 • DEL 18 AL 26 D'AGOST

L'Ajuntament de Benicarló
us desitja **bones festes!**

www.ajuntamentdebenicarlo.org